पुरेवेतिअत्रपुरेत्यावर्तते पुरेव पूर्वरूपसदृशरूपवतीं पुरा नदिशंति नदास्यंतीत्यर्थः ॥ परिवर्तयामि नाशयामि नन्वेवंविधःक्रोधः कथमस्य किमर्थंचेति चेच्छृणु ॥ मनुष्य देहधारणेन तद्व्यवहारनटनमेवैतत् किंच ईदृशदुःखकाले अस्य क्रोधाभावे रावणोमनुष्यबुद्धिंकुर्यात् ॥ तथाच तद्वधोशक्यःस्यादित्येतदर्थंच सः॥ मृत्युं मरणधर्मेण योज यामि इत्यादिवचोपि रावणवचोवदेव आरोपितक्रोधमूलकत्वात् अतएव शरैर्विधमिष्यामीत्युक्तिः॥लक्ष्मणस्तु तत्त्वज्ञोपि तद्वदेवातत्त्वज्ञइव तन्मायामोहितोवा प्रलयकालि करौद्रशक्त्यावेशं संभाव्यानुनयतिस्म ॥ किंचास्य क्रोधस्यारोपितत्वाभावे अद्य सीतायाअलाभे सर्वजगत्परिवर्तनं प्रतिज्ञाय कथं लक्ष्मणप्रार्थनयापि तामन्यथयेत् अ

पुरेवमेचारुदतीमानिंदितांदिशंतिसीतांयदिनाद्यमैथिलीं ॥ सदेवगंधर्वमनुष्यपन्नगंजगत्सशैलंपरिवर्तयाम्यहं ॥ ७६ ॥ इत्यार्षेश्री मद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येआरण्यकांडे चतुःषष्टितमःसर्गः ॥६४॥ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तप्यमानंतदारामंसीताहरणकर्शितं ॥ लोकानामभवेयुक्तंसांवर्तकमिवानलं ॥ १ ॥ वीक्षमाणंधनुःसज्जंनिश्वसंतंपुनःपुनः ॥ दग्धु कामंजगत्सर्वंयुगांतेचयथाहरम् ॥ २ ॥ अदृष्टपूर्वंसंक्रुद्धंदृष्ट्वारामंसलक्ष्मणः ॥ अब्रवीत्प्रांजलिर्वाक्यंमुखेनपरिशुष्यता ॥ ३ ॥ पुराभू त्वामृदुर्दांतःसर्वभूतहितेरतः ॥ नक्रोधवशमापन्नःप्रकृतिंहातुमर्हसि ॥ ४ ॥ चंद्रेलक्ष्मीःप्रभासूर्येगतिर्वायौभुविक्षमा ॥ एतच्चनियतं नित्यंत्वयिचानुत्तमंयशः ॥ ५ ॥ न्यथा कैकेय्यये कृतां वनवासप्रतिज्ञां कथंकौसल्यावचसा नत्यक्तवान्तस्मात्सा यथार्था इयंतु आरोपितेत्येवसारं ॥ अनेनव्यव हारेण क्रोधादिकाले कृतायाअयुक्तायाअपि प्रतिज्ञायाअपालने अत्यंतदोषाभावइत्यपिसूचितं ॥ ७६ ॥ इतिरामाभिरामे श्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आ दिकाव्ये आर० चतुःषष्टितमःसर्गः ॥६४॥ ॥७॥ अभवे नाशे युक्तमुयुक्तं ॥ सांवर्तकं प्रलयकालिकं ॥ १ ॥ हरं कालाग्निरुद्रं ॥ २ ॥ अदृष्टपूर्वं पूर्वमेवं कदाप्यदृष्टसंहारशक्त्यावेशं संरुद्धं रामं दृष्ट्वा राममब्रवीदितिरामपदद्वयसंबंधः ॥ मुखपरिशोषोलोकविनाशभयेन ॥ ३ ॥ प्रकृतिं सर्वभूतहितत्वरूपां ॥ ४ ॥ एतच्च उक्त चतुष्टयंच अनुत्तमंयशश्च त्वयि नियतमित्यर्थः ॥ ५ ॥